

Publicerad 2016-02-09 20:06 av Max Poisé

Saknar dig så jag dör.

Gå för fan inte en mil i mina skor

Du har trott det som vore självklart men inte sett det klara,
är mer ledsen än jag vill erkänna och
det är brytljusets prisma som bländar de föreningar som bildas av små
ögonblicksmoment.

Vet inte längre vem jag är
och detta är starten på all förbannad rädsla som förföljer de fotsteg och de demoner som släpps fria.
Kommer att sakna skiten ur mig,
trots att vi enbart hade några timmar.

Vet redan att grymheten ligger i ursprunget och väntar på att få döda lyckan och känslan. Vi är aldrig ett vi
igen och där dör all mening.

Aldrig kunde en framtid bli så förbannat grym som imorgon.

Aldrig kunde en dåtid bli så jävla vacker som nu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Poisé med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten